

Ερ: Πώς βλέπετε τις εξελίξεις περί την αξιολόγηση;

Απ. Είναι εθνική ανάγκη να κλείσει η αξιολόγηση, διότι αποτελεί προϋπόθεση για τη ρύθμιση του χρέους και άρα για την ταχύτερη έξοδο της Ελλάδας στις αγορές. Πιστεύω ότι η καθυστέρηση της κυβέρνησης στοίχισε ακριβά στην οικονομία, πρώτον διότι κράτησε για πολλούς μήνες την Ελλάδα εκτός του προγράμματος χαλάρωσης, με συνέπεια την απώλεια αρκετών δισ. ευρώ που θα τόνωναν τη ρευστότητα της βαριά τραυματισμένης ελληνικής αγοράς και δεύτερον διότι συντηρήθηκε επί μακρών ένα αρνητικό ψυχολογικό κλίμα που διαλύει τον παραγωγικό ιστό της χώρας και επιβάλλει μια καταστροφική επενδυτική αδράνεια. Το δεύτερο κράτησε και κρατά έξω από το κατώφλι της χώρας σημαντικές επενδύσεις, που ενδιαφέρονται για τις ευκαιρίες της ελληνικής αγοράς, δυσφημώντας διεθνώς και διαρκώς τη χώρα μας.

Ερ: Αντέχει η ελληνική οικονομία πλεονάσματα της τάξης του 3,5%;

Απ: Το πλεόνασμα πρέπει να τροφοδοτείται από την ανάπτυξη, δηλαδή από τη συνεχή αύξηση του ΑΕΠ της χώρας και όχι από τους αδυσώπητους φόρους. Δυστυχώς η κυβέρνηση με κυρία δική της ευθύνη και όχι μόνο των δανειστών, λειτουργεί με τη πολιτική της "στημένης λεμονόκουπας". Όσο κι αν ξεζουμίζεις ως λεμόνι μια επιχείρηση ή έναν οικογενειακό προϋπολογισμό κάποια στιγμή στεγνώνει, τελειώνει, χρεοκοπεί... Μετά τι θα κάνεις;

Δυστυχώς αυτό γίνεται συνεχώς τα τελευταία χρόνια. Ίσως στην αρχή μερικώς δικαιολογημένα για να εκλείψει το μαύρο χρήμα και να διαμορφωθεί μια νέα φορολογική συνείδηση. Τώρα όμως περάσαμε επικίνδυνα στο άλλο άκρο.

Οι φόροι σκοτώνουν του φόρους. Ακυρώνουν κάθε δημιουργική πρωτοβουλία που θα δημιουργούσε νέες θέσεις εργασίας και θα έφερνε φρέσκο χρήμα στην αγορά. Τελειώνουν κάθε συνετό νοικοκύρη, που στο παρελθόν διακρίνονταν για τη συνέπεια του έναντι του κράτους και δολοφονούν την ελπίδα των νέων Ελλήνων για μια καλύτερη ζωή.

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση Τραμπ στις ΗΠΑ προχωρά σε μια φορολογική επανάσταση για να βγει από την μιζέρια και την κρίση, στην Ελλάδα επιδιώκουμε σωτηρία με

αναχρονιστικές σοσιαλιστικές λογικές.

Σε αυτό ακριβώς το πεδίο έπρεπε να δοθεί η μάχη της ανάκαμψης από την αρχή, όπως έκανε με επιτυχία η Ιρλανδία και η Κύπρος.

Είμαστε η τελευταία κομμουνιστική χώρα της Ευρώπης, διότι πάνω από το 70% των Οικονομικών αποφάσεων εξαρτώνται από το κράτος και πάνω από το 80% των προσωπικών ή επιχειρηματικών εσόδων προορίζονται για το κράτος (ως άμεσοι ή έμμεσοι φόροι, ασφαλιστικές εισφορές, προκαταβολές, ανείσπρακτες οφειλές του κράτους προς τον ιδιώτη κ.λπ.)

Ερ: Η κυβέρνηση μιλά για ουδέτερο δημοσιονομικό αποτέλεσμα και για αντίμετρα.

Απ. Ξέρετε, όσο η κρίση βαθαίνει, τόσο περισσότερο αστεία και αφελή φαίνονται τα επικοινωνιακά τερτίπια. Όποιος υποτιμά τη νοημοσύνη του λαού μας κάνει λάθος. Οι Έλληνες έχουν ανάγκη πλέον από καθαρές κουβέντες. Πρέπει να ακούσουν την αλήθεια και αυτοί που την αντέχουν αλλά και αυτοί που δεν την αντέχουν.

Ο πρωθυπουργός αξιολογεί λάθος την κοινωνική αντίδραση. Η ησυχία στους δρόμους, όπως δήλωσε, είναι επιχείρημα εναντίον του και όχι υπέρ του, που θα έπρεπε να τον φοβίζει πολιτικά. Όσο οι λαοί διαμαρτύρονται και αντιδρούν σε κάτι ελπίζουν. Όταν σιωπούν έχουν περάσει στο στάδιο της απόγνωσης κι αυτό προμηνύει ανεξέλεγκτη καταιγίδα. Προσοχή διότι σε αυτή την κρίσιμη φάση δεν πρέπει να γκρεμίσουμε ότι κατακτήσαμε με την Τρίτη Ελληνική Δημοκρατία μετά το 1974. Ένα λάθος αρκεί για να στρέψουμε το λαό στα άκρα, να ανοίξουμε επικίνδυνα εθνικά θέματα και να θέσουμε σε κίνδυνο τη δημοκρατία μας που έτσι κι αλλιώς δοκιμάζεται.

Ερ: Το αίτημα για εκλογές εξάντλησε τη δυναμική του;

Απ: Η προσφυγή στον λαό έχει πάντα επίκαιρο χαρακτήρα. Οι εκλογές δεν είναι τακτική. Είναι εθνική ανάγκη όταν διαπιστώνεται δυσαρμονία της κυβέρνησης με το λαϊκό αίσημα, όπως σήμερα. Είμαι όμως από αυτούς που πιστεύουν ότι στον λαό πρέπει να απευθύνεσαι με ξεκάθαρη, ειλικρινή, ρεαλιστική και υπεύθυνη εθνική πρόταση. Μόνο έτσι θα

επιστρέψει η Πολιτική στην πατρίδα της Δημοκρατίας.

Το λέω αυτό διότι από το 2009 και μετά βαρέθηκα να ακούω Έλληνες πρωθυπουργούς ή υπουργούς να απευθύνονται "εις αψογον αγγλικήν ή γερμανικήν" στην τρόικα, στους θεσμούς, στην Κομισιόν, στο Κουαρτέτο, έχοντας παντελώς ξεχάσει ότι βάσει του Συντάγματος οφείλουν να λογοδοτούν "στα ελληνικά" στον ελληνικό λαό που τους εξέλεξε και τον οποίο έχουν χρέος να υπηρετούν και να υπερασπίζονται χωρίς να υπολογίζουν κανένα κόστος. Όταν θα αποκατασταθεί αυτό το άλλοτε αυτονόητο, τότε η χώρα θα έχει ξαναποκτήσει εθνική ηγεσία και οι Έλληνες ελπίδα και αυτοπεποίθηση.

Ερ: Νομίζετε ότι ήλθε ο καιρός για να υπάρξει κάποια συνεννόηση και συναίνεση μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων για κάποια βασικά θέματα στην οικονομία και στην εξωτερική πολιτική;

Απ: Γνωρίζετε καλά κύριε Γκουτζάνη, ότι υποστηρίζω αδιάκοπα με συνέπεια την πολιτική της εθνικής συνεννόησης από το 2009, όταν ο Κώστας Καραμανλής κάλεσε τον Γιώργο Παπανδρέου για να συνεργαστούν πάνω σε ένα Εθνικό Σχέδιο Σωτηρίας, ενώπιον της καταιγίδας που ερχόταν, προσκρούοντας πάνω σε ένα τείχος ιδιοτελών και παράλληλα αφελούς μικροκομματισμού. Το έκανα με προσωπικό κόστος και την περίοδο Σαμαρά, γιατί πίστευα ότι η εθνική ενότητα προσφέρεται κυρίως από την μεγαλοψυχία του πρώτου, του δυνατού προς την αντιπολίτευση.

Νομίζω ότι τότε δεν έκανα λάθος εκτίμηση, όταν δημόσια αντιτάχθηκα στη "θεωρία των δύο άκρων" και διαφώνησα με τη θεωρία της "αριστερής παρένθεσης". Το ίδιο απαντώ και σήμερα στους θιασώτες της θεωρίας "της δεξιάς παρένθεσης". Το διαπιστώνω αυτό ακόμα πιο έντονα σήμερα και το επιβεβαιώνω καθημερινά μέσα από την επικοινωνία με τη νέα γενιά. Διδάσκοντας τη συνταγματική μας ιστορία αυτή την περίοδο ως καθηγητής στους φοιτητές μας στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο της Κύπρου τους υπενθυμίζω ότι: Η Ελλάδα από το 1830 μέχρι σήμερα άλλαξε εκατοντάδες κυβερνήσεις, δεκάδες πρωθυπουργούς και 27 πολιτεύματα. Σταθερότητα, ειρήνη, δημοκρατία, ευημερία έφερε μόνο η εθνική συνεννόηση μετά το 1975. Ας μη τα θεωρούμε αυτά όλα αυτονόητα, ιδιαίτερα μέσα στο διεθνές περιβάλλον που διαμορφώνεται γύρω μας.

Όλα αυτά τα υπενθυμίζω σήμερα κυρίως για να τα ακούσει ο πρωθυπουργός, ο Αλέξης Τσίπρας, που είναι ένας πολιτικός της γενιάς μας, δηλαδή της γενιάς μετά την

Μεταπολίτευση, η οποία δεν έχει βιώματα και άρα δεν θα έπρεπε να έχει και πάθη ή απωθημένα. Είναι λάθος οι άγονες μικροκομματικές αντιπαραθέσεις. Είναι επικίνδυνη η διχαστική πολωτική λογική που μετατρέπει το Κοινοβούλιο από νομοθετική εξουσία σε αρένα ποινικοποίησης της δημόσιας ζωής με συνεχείς Εξεταστικές Επιτροπές. Είναι λάθος οι ιδεοληπτικές πολιτικές, που προσπαθούν να ξεριζώσουν διαχρονικές αξίες που συντήρησαν και ανέδειξαν τον Ελληνισμό, όπως η ορθόδοξη πίστη, η ορθή διδασκαλία της ιστορίας και του πολιτισμού μας, η ανάδειξη της υπεραξίας που επέδειξε σε πολέμους και σε κρίσεις η ελληνική οικογένεια. Τα πάθη στην πολιτική είναι σαν το μπούμερανγκ. Πολώνουν, διχάζουν και επιστρέφουν με την ίδια δύναμη που τα εκτοξεύεις.

Δεν ξέρω αν μετά τόσα χρόνια πολιτικής αυτό που λέω ακούγεται ρομαντικό. Εγώ πιστεύω ότι είναι λογικό, απολύτως ρεαλιστικό και εθνικά υπεύθυνο. Αν συνεχίσουν οι πρωταγωνιστές της πολιτικής να αλληλοχτυπιούνται αθέμιτα και κάτω από τη μέση θα το πληρώσουν όλοι και κυρίως θα το πληρώσει ακριβά η πατρίδα. Αν δεν μπορεί να διασφαλιστεί η συναίνεση επί ενός συγκεκριμένου εθνικού σχεδίου, τουλάχιστον να υπάρξει η στοιχειώδης πολιτική συνεννόηση για ένα παιχνίδι με δημοκρατικούς κανόνες, που δε θα μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω και θα προστατεύει τον πολιτικό μας πολιτισμό και τα εθνικά μας συμφέροντα. Αυτό είναι πρωτίστως ευθύνη του αρχηγού της πλειοψηφίας και πρωθυπουργού.

Ερ: Σε κάθε περίπτωση όποτε κι αν γίνουν εκλογές, στη συνέχεια θα εφαρμόσετε τη συμφωνία που θα φέρει τώρα η κυβέρνηση Τσίπρα;

Απ: Μέσα από την ερώτηση σας διαπιστώνω την παραδοχή της επερχόμενης νίκης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη και αυτό με βρίσκει σύμφωνο. Γι' αυτό πιστεύω ότι έχουμε χρέος οι εξελίξεις να μας βρουν απόλυτα προετοιμασμένους. Η ΝΔ πρέπει να είναι έτοιμη τόσο σε πολιτικές όσο και σε πρόσωπα, διότι ο βασικός αντίπαλος της θα είναι ο χρόνος. Η εφαρμογή μιας νέας πολιτικής και η εμπέδωση μιας καινούργιας νοοτροπίας μπορεί να αλλάξει γρήγορα τα πράγματα. Η σημερινή κυβέρνηση δεν δικαιούται ούτε πολιτικά, ούτε συνταγματικά να κατασταστήσει δέσμια την εντολή που θα δώσει σύντομα ο λαός στον Κ. Μητσοτάκη. Το περιεχόμενο της πολιτικής μας θα το προσδιορίσουμε μόνοι μας και θα το εγκρίνουν οι πολίτες. Δεν θα μας το υπαγορεύσει κανένας απερχόμενος.

Ερ: Εφόσον κερδίσετε θα κάνετε κυβέρνηση ξανά με το ΠΑΣΟΚ;

Απ: Ποιο είπατε; Το ΠΑΣΟΚ; Με αυτά που βλέπω δεν ξέρω καν αν θα υπάρχει μέχρι τότε. Σε κάθε περίπτωση αυτό που εμάς μας ενδιαφέρει είναι μια πλατιά κοινωνική συμμαχία εμπιστοσύνης, που θα μας σπλίζει με ισχυρή δημοκρατική νομιμοποίηση, για να προχωρήσουμε στην εφαρμογή μιας διαφορετικής πολιτικής πιο υπεύθυνης, πιο τολμηρής, πιο πατριωτικής και πιο λαϊκής, χωρίς όμως να εκτρέπεται στη διγλωσσία και το λαϊκισμό.

Ερ: Καθώς το ασφαλιστικό θα έρχεται και θα επανέρχεται, νομίζετε ότι μπορεί η οικονομία στην παρούσα φάση να αντέξει το ύψος των συντάξεων ή ότι μοιραία θα οδηγηθούμε σε νέες περικοπές;

Απ: Εκ του αποτελέσματος κινούμαστε ενώπιον δύο ηθικών και πραγματιστικών προκλήσεων. Από τη μία είναι η γενιά που φεύγει, η οποία δούλεψε μια ζωή για να δικαιούται σήμερα αξιοπρεπή γηρατειά, τα οποία δυστυχώς δεν μπορεί να παράσχει το θνησιγενές ασφαλιστικό σύστημα. Από την άλλη είναι η γενιά που έρχεται, της οποίας το μέλλον δεν δικαιούται κανένας να υπονομεύσει επιμένοντας σε ένα ήδη χρεοκοπημένο μοντέλο. Για να βρούμε μια ισορροπία πρέπει να μιλήσουμε αληθινά και ρεαλιστικά. Στους παλιότερους να περιγράψουμε τις πραγματικές δυνατότητες των ασφαλιστικών ταμείων σήμερα, που είναι χαμηλές και τις υπαρκτές δυνατότητες του δημοσίου να τα στηρίξει μεταβατικά. Στους νεότερους εργαζόμενους πρέπει με θάρρος να ανοίξουμε τη συζήτηση για τη μεικτή ασφάλιση, δηλαδή το συνδυασμό δημόσιας και ιδιωτικής ασφάλισης, χωρίς να τους αφήνουμε να ζουν με χίμαιρες και ψεύτικες ελπίδες. Τέλος πρέπει επιτέλους να ασχοληθούμε με τη σχέση δημογραφικού ζητήματος και ανεργίας και χωρίς να διστάζουμε να προχωρήσουμε σε σύσταση υπουργείου Οικογένειας, όπως έχουν κάνει σοβαρές χώρες με δημογραφικά προβλήματα.

Η απάντηση που μου ζητάτε δεν είναι απλή, αν θέλω να είμαι ειλικρινής. Κανείς δε θέλει την περικοπή των συντάξεων. Αυτό όμως διασφαλίζεται όχι με αφορισμούς, αλλά με διορατικές και σοβαρές πολιτικές που χτίζονται όχι με ορίζοντα τις επόμενες εκλογές, αλλά τι επόμενες γενιές.

Ερ: Νομίζετε ότι το ενδεχόμενο του grexit έχει εκλείψει ή ότι μπορεί να επανέλθει στο προσκήνιο;

Απ: Τα πράγματα αυτό το διάστημα είναι πολύ χειρότερα και δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα, αλλά τη μοίρα ολόκληρης πλέον της Ευρώπης, η οποία πληρώνει τα λάθη της. Οι εκλογές στη Γαλλία και τη Γερμανία θα κρίνουν τον πρώτο μόλις γύρο των εξελίξεων. Η ΕΕ μετά την κρίσιμη απόφαση των λαών θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της: θα αναδείξει μια πολιτική ηγεσία που θα σέβεται τους λαούς και όλα τα κράτη μέλη ή θα συνεχίσει να ενισχύει τη γραφειοκρατική δημοσιοϋπαλληλία των Βρυξελλών, που γεννά ηγεμονισμούς και διαστάσεις μεταξύ Βορρά και Νότου ή φτωχών και πλουσίων; Η Ελλάδα διδάσκεται με πόνο από τα λάθη της. Μήπως όμως τα λάθη δεν είναι μόνο δικά της; Μήπως και η ΕΕ έχει σοβαρές ευθύνες για την ατομία της να εξελιχθεί εγκαίρως σε πολιτική ένωση, να εμπιστευτεί τους λαούς της και να σεβαστεί τα κράτη μέλη της με αλληλεγγύη, όχι μόνο οικονομική αλλά και στα θέματα ασφάλειας (προσφυγικό), άμυνας (εξωτερικές απειλές από Τουρκία);

Ερ: Έχει ανοίξει η συζήτηση για τις διαφορετικές ταχύτητες στην ΕΕ. Σε ποια ταχύτητα νομίζετε ότι βρίσκεται τώρα η Ελλάδα;

Απ: Εσείς σε ποια ταχύτητα τοποθετείτε την Ευρώπη, όταν παλεύει σε πολλά κράτη-μέλη της να αναχαιτίσει τις ακραίες ευρωαρνητικές δυνάμεις της άκρας Αριστεράς ή της άκρας Δεξιάς; Είναι αυτή η Ευρωπαϊκή Συμπολιτεία που ονειρευτήκαμε; Είναι αυτή που αντικατέστησε τους πολέμους με τις διαπραγματεύσεις, τη φτώχεια με τη διάχυτη ευημερία, τον ναζισμό και τον φασισμό με τη στέρεη Δημοκρατία, τα ολοκαυτώματα με το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

Δυστυχώς η ΕΕ δημοσιοϋπαλληλοποιήθηκε. Έχασε τα αντανakλαστικά της. Εξαφάνισε τη χαρισματική εμπνευσμένη και οραματική ηγεσία της. Αντικατέστησε τον αλληλοσεβασμό και την αρμονία μεταξύ των κρατών- μελών της με ηγεμονισμούς και ισορροπίες κοντόφθαλμων εθνοαπομονωτικών συμφερόντων. Η ΕΕ προχώρησε σε μια στεγνή νομισματική ένωση χωρίς να τολμήσει την οικονομική, δημοσιονομική και κυρίως την πολιτική της ένωση. Έχτισε ένα "κοινό"

σκάφος για ήρεμα ταξίδια χωρίς να προϋπολογίσει τον εξοπλισμό του για την επερχόμενη καταιγίδα.

Τώρα λοιπόν που ο ευρωσκεπτικισμός της δεκαετίας του 2000 μετεξελίσσεται σε ευρωαρνητισμός, ίσως είναι η τελευταία μας ευκαιρία να ανασκουμπωθούμε. Η οικοδόμηση της Ευρωπαϊκής Συμπολιτείας είναι ακόμα εφικτός στόχος, προαπαιτεί όμως ηγεσία που θα πολεμήσει εξίσου τον λαϊκισμό και τον ευρωελιτισμό και θα ξαναβρεθεί κοντά στους λαούς που υποφέρουν με αλληλεγγύη και στους πολίτες που προβληματίζονται με σεβασμό και σύνεση.

Ερ: Κύπρος- Αιγαίο- Θράκη, πόσο σοβαρή είναι η προκλητική συμπεριφορά της Τουρκίας; Υπάρχει κίνδυνος ενός θερμού επεισοδίου;

Απ: Βεβαίως και υπάρχει. Το επισημαίνω πολιτικά εδώ και χρόνια. Το υποστήριξα με επιχειρήματα στο τελευταίο μου βιβλίο "Θράκη: το επόμενο βήμα..." των εκδόσεων ΜΙΝΩΑΣ που κυκλοφορεί.

Η Αθήνα αδιαφορεί, γιατί δεν καταλαβαίνει ότι ο Ερντογάν δεν έχει να χάσει τίποτε αν μεταφέρει τη φωτιά από την Ανατολική στη Δυτική αυλή του σπιτιού του. Αντίθετα αναβαθμίζει τα διαπραγματευτικά του αποθέματα έναντι ΕΕ και ΝΑΤΟ και ελπίζει σε ανταλλάγματα σε βάρος μας.

Να δούμε πότε θα το καταλάβουν κάποιοι για να πάψουν να τσακώνονται. Η κυβέρνηση έχει ευθύνη να επιδιώξει την εθνική συνεννόηση. Αν θέλουμε να αλλάξουμε την Ελλάδα πρέπει να ξεφύγουμε από την κατάρα που ιστορικά μας κατατρώγει, από τον εθνικό διχασμό που οδηγεί στην εθνική ταπείνωση. Η κυβέρνηση πρέπει να καταλάβει ότι η ιστορία δεν γράφεται με εποχικά εκλογικά αποτελέσματα, με πολέμους εντυπώσεων και άγονες και εμπαθείς μικροκομματικές αντιπαραθέσεις, αλλά με εθνικές επιτυχίες και με επιτεύγματα για τη νεότερη γενιά.

Ερ: Είναι η ενδεδειγμένη η αντιμετώπιση της ελληνικής κυβέρνησης;

Απ: Η Νέα Δημοκρατία στα θέματα αυτά έχει διαχρονικά επιδείξει συνεπή και εθνικά

υπεύθυνη στάση. Δεν υπονομεύει αλλά στηρίζει το εθνικό μέτωπο σε δύσκολες ώρες. Την όποια πρόταση ή κριτική της την καταθέτει εσωτερικά, χωρίς να αποδυναμώνει αλλά ενισχύοντας την εθνική προσπάθεια. Αυτή τη στάση έχει κρατήσει και τώρα τόσο δια του προέδρου της, όσο και δια του αρμοδίου τομεάρχη, κι αυτό είναι σε όλους ορατό.

Η κυβέρνηση οφείλει να συνεχίσει να επιδεικνύει ψυχραιμία, ετοιμότητα και αποφασιστικότητα, τόσο έναντι της συνεχώς εντεινόμενης και παράλογης τουρκικής προκλητικότητας, όσο και έναντι του ηλεκτρισμού που έχει αρχίσει να εντείνεται στα Βαλκάνια. Είναι σημαντικό αυτές τις ώρες να κρατούμε ζωντανές και ζεστές τις διεθνείς μας συμμαχίες (ΕΕ και ΝΑΤΟ) και να διευρύνουμε τις διακρατικές μας σχέσεις. Το πιο σημαντικό όμως είναι τόσο οι ξένοι επιβουλείς των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, όσο και ο ελληνικός λαός να νιώθουν ότι είμαστε όλοι ενωμένοι και απολύτως αποφασισμένοι τουλάχιστον σε αυτά τα θέματα.

Ερ: Πού κατατείνουν οι ενέργειες της Τουρκίας στην Θράκη;

Απ: Στη Θράκη, δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια, γίνεται ένα πάρτι παρεμβάσεων σε βάρος των τοπικών πληθυσμών και των εθνικών συμφερόντων. Ενώ εκεί όλη μαζί η τοπική κοινωνία, Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι, και η ελληνική ΠΠολιτεία τις τελευταίες δεκαετίες με κόπο χτίσαμε ένα διεθνές πρότυπο ανοιχτής δημοκρατικής κοινωνίας που σέβεται απόλυτα τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα, κάποιοι προσπαθούν να μας το τινάξουν τον τελευταίο καιρό στον αέρα.

Ακραία κέντρα της γείτονος επιδιώκουν, εντονότερα από τις τελευταίες ευρωεκλογές και μετά, να αξιοποιήσουν αρνητικά την οικονομική δοκιμασία του τοπικού πληθυσμού, μετατρέποντας την περιοχή από τόπο συνεννόησης σε πεδίο συγκρούσεων εθνικιστικών, θρησκευτικών-φονταμενταλιστικών, πολιτικών. Στόχος τους είναι μέσα από οικονομικές παρεμβάσεις-χρηματοδοτήσεις, κατασκευασμένες πολιτικές εντάσεις, μέσα από μια ρητορική αναθεωρητισμού και αμφισβήτησης της Συνθήκης της Λοζάνης να επιτύχουν την αλλαγή των πληθυσμιακών συσχετισμών, τον φανατισμό και άρα την εκλογική και πολιτική χειραγώγηση της μουσουλμανικής μειονότητας, την τουρκοποίηση των Πομάκων και των Αθιγγάνων που αποτελούν μια εντελώς ξεχωριστή εθνοτική και πολιτιστική ομάδα και εντέλει την απόλυτη πολιτική κυριαρχία στην εκπροσώπηση, τόσο σε αυτοδιοικητικό, όσο και σε κοινοβουλευτικό επίπεδο. Μεσοπρόθεσμη επιδίωξη είναι η πολιτική της "συνδιοίκησης στη Θράκη". Την ίδια ώρα ακραία κινήματα Τούρκων στη Γερμανία, που χρηματοδοτούνται από την Τουρκία, δεν διστάζουν να αναπτύσσουν αυτονομιστικές θεωρίες για τη Θράκη, εμφανίζοντας ακόμα και σημαία της "Αυτόνομη Ισλαμιστικής Θράκης".

Ευτυχώς υπάρχουν ακόμα ισχυρές αντιστάσεις τόσο μέσα στην μετριοπαθή μουσουλμανική μειονότητα, όσο και στην τοπική κοινωνία.

Πάντως, η Αθήνα, η κυβέρνηση, το σύνολο του πολιτικού κόσμου, τα ΜΜΕ δεν δικαιούνται πλέον να αδιαφορούν και να σφυρίζουν αδιάφορα. Τα έχω πει και τα έχω γράψει ξεκάθαρα πριν ακόμα συμβούν, όπως σας τόνισα, στο πρόσφατο βιβλίο μου "Θράκη: το επόμενο βήμα...". Σήμερα ιδιαίτερα στο νομό μου, στη Ροδόπη η κατάσταση είναι ακόμα τραγικότερη γιατί δεν υπάρχουν κοινοβουλευτικές φωνές να αντιδράσουν, να διεκδικήσουν, να προτείνουν. Έχει ανατραπεί πλήρως η δίκαιη και ισόρροπη εκπροσώπηση Χριστιανών και Μουσουλμάνων. Οι Χριστιανοί νιώθουν πολιτικά ορφανοί και οι Μουσουλμάνοι απροστάτευτοι από τις έξωθεν ωμές παρεμβάσεις χειραγώγησης της εκλογικής τους συμπεριφοράς και όλοι μαζί εγκαταλειμμένοι από το κράτος. Ένα κράτος που από το 2010 χρωστά πάνω από 260 εκατ. ευρώ στην φθίνουσα τοπική βιομηχανία, που συρρικνώνει συνεχώς το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο σε προϋπολογισμό (από 17,5 εκατ. το 2008 σε 5,8 εκατ. φέτος) και φοιτητές. Εγκατέλειψε τους παλινοστούντες ομογενείς από τον Πόντο. Φορολογεί τραγικά τους αγρότες. Υποβάθμισε ή έκλεισε τις Σχολές Αστυνομίας. Πάγωσε τα δημόσια έργα. Εκτίναξε την ανεργία από το 7% σε πάνω από 30%, διώχνοντας οριστικά τους νέους κυρίως Χριστιανούς επιστήμονες και όχι μόνο από τη περιοχή. Και πολλά ακόμα...

Πρέπει όλοι να καταλάβουν ότι η Θράκη κραυγάζει απαιτώντας εδώ και χρόνια σχέδιο διακομματικής συνεννόησης για την ανάπτυξη και την ανάδειξή της. Όσο αργούμε εγκληματούμε σε βάρος του εαυτού μας, διότι αυτή η ακριτική ελληνική γη έχει (λόγω της αυξημένης από τις νέες συνθήκες γεωπολιτικής της σημασίας -νότιος ενεργειακός διάδρομος, εμπορικός κόμβος συνδυασμένων μεταφορών, ευρωπαϊκά σύνορα με Ανατολή, απίστευτος ορυκτός και φυσικός πλούτος,...) τη δυνατότητα ή να σηκώσει στην πλάτη της την ανασυγκρότηση και την εξωστρέφεια της εθνικής οικονομίας και την επιστροφή της Ελλάδας σε διεθνείς πρωταγωνιστικούς ρόλους ή να κληροδοτήσει στις επόμενες γενιές Ελλήνων το σοβαρότερο ίσως εθνικό ζήτημα. Δεν πρέπει μάλιστα να ξεχνούμε ότι παρά τις διαρκείς θυσίες των Θρακών, η Θράκη στην ιστορία πάντα άλλαξε χέρια όχι με πολέμους, αλλά με υπογραφές. Αυτό αυξάνει περαιτέρω την ευθύνη του εθνικού κέντρου να δρα εγκαίρως και διορατικά και όχι κοντόφθαλμα και μικρόψυχα.

Ερ: Νομίζετε ότι θα είναι θετική εξέλιξη ένα δεύτερο σχέδιο Ανάν στην Κύπρο;

Απ: Δεν δέχομαι ότι οι Κύπριοι αδελφοί μας μπορεί να καταστούν δεύτερης κατηγορίας

Ευρωπαίοι πολίτες, που δεν θα απολαμβάνουν τις βασικές ευρωπαϊκές ελευθερίες, όπως οι άλλοι Ευρωπαίοι. Δεν αποδέχομαι επίσης να υπάρχει έστω και ένας στρατιώτης κατοχικού στρατού σε κράτος- μέλος της ΕΕ, όπως η Κύπρος και μάλιστα από χώρα που επιδιώκει να χαράξει ευρωπαϊκή πορεία, όπως ισχυρίζεται η Τουρκία.

Ως πρότυπο δίκαιης, βιώσιμης και λειτουργικής λύσης μπορεί να λειτουργήσει το γερμανικό μοντέλο επανένωσης του Βερολίνου. Άλλωστε στο θέμα αυτό υπάρχει απόλυτος συντονισμός και ενότητα τόσο των κυπριακών, όσο και των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων.

Είναι απαράδεκτο σε μια Ευρώπη που αναζητά τον δρόμο προς την ενοποίηση να παραμένει διχοτομημένη μια Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, όπως η Λευκωσία. Κάποτε το Βερολίνο συμβόλιζε για όλο τον κόσμο τον αγώνα για την ελευθερία. Έχουμε χρέος με την ίδια ένταση να αναδείξουμε σήμερα και τη Λευκωσία σε ανάλογης ισχύος διεθνές σύμβολο.